

Una Llei per a la Festa.

El Misteri es, sense dubte, un dels béns més preuats del nostre patrimoni cultural. Com es reconeix en la exposició de motius de la llei aprovada per les Corts Valencianes, les seues úniques i excepcionals característiques l'han convertit en senyal d'identitat i patrimoni dels il·licitans i del poble valencià, tresor històric espanyol i bé cultural de la humanitat, com u prova la seua declaració a l'any 1931 com a "Monumento Nacional" per el Gover de la II Republica Espanyola i més recent com a Patrimoni Mundial al ser inclós en la "Primera Llista de les Obres Mestres del Patrimoni Oral i Inmaterial de la Humanitat" per la UNESCO el 18 de Maig de 2001.

Aquesta Llei -com arreplega el propi text- va ser el resultat de que la Generalitat, l'Ajuntament d'Elx i la Església Catòlica, des de la seua responsabilitat històrica, i considerant que en aquell moment ens donaben les circumstàncies idònies, convingeren a donar suport a la iniciativa d'articular una Llei de la Festa d'Elx, on totes estes institucions estigueren representades.

Es per tant el resultat d'una iniciativa compartida i amb voluntat de consens.

Es una Llei que va surgir desde la voluntat del acord i es redactá amb el consens de les parts; replegant la experiència i les aportacions de les persones i les institucions implicades amb la Festa. Així, la Llei plasma una voluntat i un compromís clar de l'esperit de total col·laboració que haurá de presidir les relacions entre totes les institucions relacionades amb la Festa d'Elx: L'Ajuntament, la Generalitat Valenciana i la Església.

Acaba aquesta Llei amb un període d'incertesa provocada per una paradoxa històrica difícil de comprendre. I és que s'havia arribat a una situació absurda per la que el poble d'Elx i la seua representació institucional, l'Ajuntament, podia quedar fora de l'àmbit de les decisions que afectaven directament el Misteri. Es deixava, per unes circumstàncies històriques, que ara no és moment de detallar, sense capacitat de participació ni decisió als vertaders actors i propietaris de La Festa, el poble d'Elx.

Amb la anterior reglamentació -que té els seus orígens en un Decret de 15 de Juliol de 1948, es donava la circumstància absurda que era possible prendre decisions de pes -com per exemple un fet tan important com era la designació de nous Patronos- que afecten a la composició i el funcionament de la Junta Local sense comptar amb l'Ajuntament d'Elx ni amb els propis membres de la Junta.

La Llei canvia aquesta situació injusta per al poble d'Elx, de manera que: se'l reconeix com a propietari de La Festa i responsable durant segles de la seua pervivència i millora; s'assegura la capacitat de participació i decisió de l'Ajuntament, com a dipositari i garant que és del poble d'Elx i dels seus drets històrics, en totes les qüestions que afecten La Festa; es dota d'una major operativitat i funcionament democràtic als instruments de gestió del Misteri: la Junta Rectora i el Patronat i s'aborden temes pendents relacionats amb la propietat intel·lectual i la financiació.

La Llei permet una nova forma de gestió d'aquest patrimoni dels il·licitans, més adequada als temps actuals i a la realitat de La Festa amb l'únic objectiu clar de assegurar la preservació, pervivència i enriquiment del Misteri.

Diego Macià Antón

Diputat a les Corts Valencianes.